

daje się kontroli dewizowej, wykonywanej przez komisarzy dewizowych.

§ 2. 1. Do zakresu funkcji komisarzy dewizowych należy kontrola:

- 1) zawartych umów i innych zaistniałych tytułów obrotu, o którym mowa w § 1, oraz
- 2) przebiegu i sposobu rozliczeń i płatności, wynikających z tych tytułów

— z punktu widzenia planowości, zgodności z przepisami dewizowymi oraz zasadności i celowości w gospodarce dewizowej.

2. W wymienionym w ust. 1 zakresie komisarze dewizowi kontrolują w szczególności:

- 1) obrót towarowy, nie wyłączając transakcji kompensacyjnych, wiązanych, konsygnacyjnych i specjalnych;
- 2) usługi spedycji oraz przewozu lądowego, morskiego i powietrznego towarów i osób;
- 3) usługi portowe oraz dotyczące zaopatrywania statków;
- 4) ubezpieczenia i reasekuracje;
- 5) usługi pocztowe i telekomunikacyjne;
- 6) usługi w zakresie ochrony wynalazków i wzorów przemysłowych;

7) wymianę kulturalną;

8) budżetowe wydatki dewizowe;

9) usługi bankowe.

§ 3. Osoby prawne i fizyczne jak również organizacje i instytucje nie będące osobami prawnymi obowiązane są na żądanie delegowanych do kontroli dewizowej komisarzy dewizowych udzielić wyjaśnień ustnych i pisemnych w sprawach podlegających tej kontroli oraz udostępnić dotyczące tych spraw księgi, dokumenty i korespondencję (art. 37 ustawy dewizowej).

§ 4. Tryb wykonywania kontroli, sprawozdawczość, postępowanie pokontrolne oraz zasady współpracy komisarzy dewizowych z innymi organami kontroli i władzami ustala osobne przepisy.

§ 5. Bezpośredni nadzór nad działalnością komisarzy dewizowych sprawuje Główny Komisarz Dewizowy.

§ 6. Głównego Komisarza Dewizowego i komisarzy dewizowych powołuje się spośród pracowników Ministerstwa Finansów.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *T. Dietrich*

973

ZARZĄDZENIE MINISTRA GÓRNICTWA

z dnia 20 lipca 1953 r.

w sprawie zmiany okręgu ochrony górniczej źródła wiska Iwonicz-Zdrój i oznaczenia nowych jego granic.

Na podstawie art. 14 ustawy z dnia 23 marca 1922 r. o uzdrowiskach (Dz. U. z 1922 r. Nr 31, poz. 254 oraz z 1928 r. Nr 36, poz. 331) zarządza się, co następuje:

§ 1. Dla uzdrowiska Iwonicz-Zdrój zmienia się dotychczasowe postanowienia o okręgu ochrony górniczej i ustala się nowy okręg ochrony górniczej w następujących granicach: od północy granica okręgu przechodzi od styku parcel l. kat. 1787/2, 1785/4 i 1785/5 północną granicą parcel l. kat. 1785/4, 1790/1, 1790/2, 1792/1, 1791/1, 1794/2, 1792/3, 1795/2, 1796/2, następnie idzie południową granicą parceli l. kat. 1829/1 aż do styku tej parceli z parcelą l. kat. 1776/4, dalej północną granicą parcel l. kat. 1776/4 i 3440 przechodzi przez most na potoku Iwonicz, następnie północną granicą parcel l. kat. 1712/1, 1709, północno-wschodnią granicą parcel l. kat. 1720/1, 1721, 1722, 1725/1, 1724/3 i 1724/1, dalej wschodnią granicą parceli l. kat. 1723/2 i południowo-zachodnią granicą parcel l. kat. 1730/3 i 1731/1; od styku parcel l. kat. 1731/1, 1734/3 i 1758/1 idzie granica w kierunku południowo-zachodnim przez parcelę l. kat. 1758/1 pod kątem SW 36° na długości 1.150 m; stąd dalej przez parcelę l. kat. 1758/1 na długości 320 m w kierunku NW 75°, a następnie przez parcelę l. kat. 3402, narożnik parceli l. kat. 3457 i parcelę leśną l. kat. 1783/1 w kierunku NW 57° na długości 935 m, stąd w kierunku północno-wschodnim na parcelę l. kat. 1783/1 pod NE 42° na długości 850 m do załamania granicy parceli l. kat. 1782, następnie do styku parcel l. kat. 1782/2, 1785/4, 1785/5.

§ 2. Dozwolone jest w obrębie określonego w § 1 okręgu ochrony górniczej wykonywanie robót górniczych i ziemnych bez uprzedniego zezwolenia właściwych władz (art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 23 marca 1922 r. o uzdrowiskach) jedynie do głębokości 2,50 m pod warunkiem, że roboty te nie wywołają zagłębień, w których mogłaby się zbierać woda opadowa. Studnie mogą być pogłębiane w obrębie całego okręgu ochrony z wyjątkiem pasa środkowego o szerokości 100 m na północ i 100 m na południe od istniejących źródeł, ciągnącego się od wschodu na zachód przez cały ten teren.

Co do wierceń poszukiwawczych w obrębie tego okręgu ochrony ustala się:

- 1) wiercenia poszukiwawcze należy, o ile chodzi o kierunek szerzenia warstw, ograniczyć w dotychczasowych rozmiarach, tj. nie zbliżać się więcej do źródeł mineralnych, z tym że zakładanie nowych odwiertów w kierunku upadu warstw jest dozwolone;
- 2) przy prowadzeniu tych wierceń należy ściśle przestrzegać dokładnego odizolowania 2 i 3 piaskowców ciężkowickich jako warstw prowadzących wody mineralne.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Górnictwa: *R. Nieszporek*